

F. t. l. om ændr. i l. om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd.

På baggrund af det anførte stilles der forslag om, at forsvarsministeren efter forhandling med finansministeren bemyndiges til at yde en særlig godtgørelse til tjenestemænd i forsvaret, når disse over en længere periode må udføre tjeneste på afsides beliggende steder, og forholdene i øvrigt taler derfor.

Forslaget medfører, at bestemmelsen i § 117, stk. 3, samt § 118 og tekstanmærkning nr. 16 til § 21 på finansloven, for så vidt angår henvisningerne til § 117, stk. 3, udgår. Endvidere kan den nuværende ordning med særligt tillæg for tjeneste på afsides beliggende tjenestesteder her i landet, jfr. ovenfor, ophæves.

Til 5.

Ad stk. 2. Til visse befalingsmænd, der forretter vagttjeneste eller lignende tjeneste, ydes der for tjeneste af mindst et døgn varighed et særligt tillæg, for tiden 13,50 kr., og militær kost i vagtdøgnet. I tilfælde, hvor der ikke kan ydes fri kost, udbetales en bespisningsgodtgørelse på 13,50 kr. pr. døgn. Disse ydelser kommer ikke til udbetaling, når tjenestemanden oppebærer udkommandotillæg og kostgodtgørelse i henhold til de nuværende regler i §§ 115 og 116. De tjenstlige forhold medfører, at en del af forsvarets tjenestemænd i visse tilfælde må forblive på arbejdsstedet i så lange perioder, at tjenesten får karakter af egentlig døgn-tjeneste, og omfanget af denne særlige tjeneste er ved forsvarets indpasning i NATO og den i forbindelse hermed skete forøgelse af beredskabet og den militære øvelsesvirksomhed blevet væsentligt forøget.

Der findes passende at kunne fastsættes et bestemt vederlag for den døgn-tjeneste, der — inden for en 24-timers periode — varer 18 timer eller mere på arbejdsstedet, og der stilles herefter forslag om, at der for sådan tjeneste ydes et særligt tillæg. Det er imidlertid fundet bedst stemmende med princippet i de for tjenestemænd i almindelighed gældende regler på dette område, at en sådan vederlagsordning i det hele ikke får virkning for tjenestemænd i 26. og højere lønningsklasser, og ligeledes at ordningen ikke får virkning for tjenestemænd i 22. og 25. lønningsklasse, når det drejer sig om døgn-tjeneste som følge af vagt- og beredskabstjeneste. Under hensyn hertil samt til de krav, der stilles til sidstnævnte tjenestemænds militære uddannelse og kvalifikationer, foreslås det, at der til tjenestemænd i 22. og 25. lønningsklasse — dog ikke til tjenestemænd i lægekorps og auditorkorps — ydes et bestillingstillæg på henholdsvis 1 800 kr og 2 100 kr. årlig. Det foreslås,

at disse tillæg bortfalder, når tjenestemanden oppebærer bestillingstillæg for stabstjeneste m. v. som angivet i forslaget til ændringer i klassificeringslovens § 270, stk. 1. Da tjenestemænd i 22. og 25. lønningsklasse efter de fra værnskommandoerne foreliggende oplysninger ikke har indflydelse på varigheden af de øvelser, for hvilke der ydes tillæg for døgn-tjeneste, vil der ikke være noget til hinder for, at disse tjenestemænd oppebærer nævnte tillæg under øvelser, og der stilles forslag i overensstemmelse hermed.

Inden for særlige tjenesteområder forekommer tilfælde, hvor der må pålægges tjenestemænd med en speciel uddannelse ulemper og merarbejde af en sådan karakter, at det ofte ikke vil være muligt at vederlægge dette gennem den ovenfor skitserede betaling for døgn-tjeneste, og det foreslås derfor, at der gennem en bemyndigelse til forsvarsministeren åbnes adgang til i sådanne tilfælde at yde et tillæg pr. måned. Et sådant tillæg kan ikke oppebæres samtidig med de ovenfor nævnte tillæg for døgn-tjeneste. Der er herved tænkt på enkelte tjenestemænd, f. eks. ved visse radaranlæg samt på tjenestemænd ved hærens særlige faldskærmsenheder (jægerkorps) og — under visse opmålingsarbejder i Grønland og på Færøerne — enkelte tjenestemænd ved geodætisk institut og ved søkortarkivet.

Ad stk. 3. For søværnets tjenestemænd, der udkommanderes til tjeneste i skibe på togt, gælder på samme måde som foran anført vedrørende tillæg for døgn-tjeneste, at søværnets indpasning i NATO har medført, at der må pålægges disse tjenestemænd et betydeligt merarbejde, uden at det er muligt at give kompensation i form af frihed i tilstrækkeligt omfang. Hertil kommer, at der til tjenesten i skibe på togt er knyttet en række særlige ulemper. Som følge af de formål, som søværnets skibe tjener, og skibenes anvendelse, er det ikke muligt at tilbyde besætningen vilkår med hensyn til arbejdsforhold og underbringelse, svarende til vilkår, der normalt findes i andre skibe. Det har i øvrigt været praksis gennem årene at fastsætte et særligt vederlag til det søjende personel under hensyntagen til disse særlige forhold i søværnets skibe. Siden 1951 ydes et sådant særligt vederlag i form af udkommandotillæg m. v. i henhold til §§ 115 og 116.

Der stilles forslag om, at den nuværende ordning afløses af en ordning med søtillæg, der skal være vederlag for merarbejde i skibene og godtgørelse for de særlige vilkår, hvorunder tjenesten udføres, og således at ordningen ikke omfatter tjenestemænd i 26. og højere lønningsklasser samt tjenestemænd, der oppebærer bestillingstillæg i medfør af